

**АЗОВСКОЕ ОТДЕЛЕНИЕ АКАДЕМИИ ЭКОНОМИЧЕСКИХ
НАУК И ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ**

**AZOV DEPARTMENT OF ACADEMY OF ECONOMIC
SCIENCES AND ENTREPRENEURSHIP**

Свидетельство Минюста Украины за №113 от 21.05.1999 г.

Код ОКПО 25730432 Р/с №26009188798001 УАН в Мариупольском филиале КБ "Приватбанк",
МФО 335429. м. Ивано-Франківськ, 76000, Поштова скринька № 228. Тел. (0629) 37-39-79

Вченим і Християнам Речи-Посполітої – Польщі !

Майже не можливо виконується в ці Траурні Дні. Щось дуже потужне впливає на цей недосконалий Світ (!). Яюсь несподівано мене відпускає ректор на два дні і мені вдається 15 квітня покласти квіти перед консульством Польщі у Львові та запалити свічку Пам'яті за Великими Європейцями Лехом Качинським, його дружиною Марією і за всіма їх

друзями і соратниками, а головне – ще раз побачити фотографію Леха Качинського - чесною і дуже близькою нам усім людини. А також зрозуміти, що вона буде на все життя для мене втіленням Великої Мрії про Досконалий Християнський Світ Європи (!). Ми разом із Лехом Качинським 11 жовтня 2009 р. канонізували Зігмунта Щенснi Фелінські, разом із ще чотирма видатними Християнами Світу - Франциском Колл Гутаром, Бароном Рафаелем Арнаїзом, Джоаной Юган, Джозефом де Вестером у Римі в Соборі Святого Петра під проводом Папи Римського Бенедикта ХУІ і це вже стало головною подією мого життя, а також визначною подією для всього Азовського (Українського) відділення Академії ЕНіПД. Тому і відлік часу став починатися для нас саме із 11 жовтня 2009 року (!).

А вже 16 квітня в о п'ятій годині по ранку йду по Винниці і шукаю міське кладовище, де була похована прабабця Анна Григорівна Мельник (Мюллер) разом із моїм дідом і своїм сином Федором Андрійовичем Мельником. Поки не має робітників знаходжу стрічки, які хочу пов'язати на вінки загиблим полякам, а жінки із розумінням пишуть «Від Інституту ЕСКД ім. Ольги Васильєвої-Католик», «Від Азовського (Українського) відділення Академії ЕНіПД», «Від Громадського Міжнародного Комітету ІіДЄ».

Прошло тридцять вісім років і мене відводячи очі переконують, що нічого не знайду на кладовищі, саме ті, хто все зробив для того, щоб не знайшов. І раптом перед очима пам'ятник Мельнику Никифору Ємеяновичу (1884-1951) і зберігшаяся фотографія, яка майже зроблена із Федора Андрійовича Мельника, а на цьому пам'ятнику квіти і вічні квіти із пластмаси, а поряд за доброю огорожею майже повністю зруйнований пам'ятник, з якого були недавно здерти дві таблички та дві фотографії, а на ньому теж ті ж самі пластмасові квіти. Серцем розумію, що саме в цій огорожі і були поховані в 1972 р. Анна Григорівна Мельник (Мюллер) і Федір Андрійович Мельник в 1962 р., а зробила це Олександра Андріївна Мельник, що і свідчить запис у кладбищенській книзі. Таким чином - у траурний для світової громадськості тиждень зустрівся на кладовищі із похованими людьми, які були духовним центром родини Васильєвих-Мельників-Мюллерів.

А дощ не переставав і це теж так і повинно було бути – природа тужила за всіма видатними духовними особистостями цього Світу, надаючи надію на Спасіння всім Християнам, завдяки стражданням самих кращих із них, яких вже не має поряд з нами. Одні з них покинули нас у 60-ті та 70-ті роки, а самі найкращі 10 квітня 2010 року !

Траур на Землі ! Великий Траур !

«Дорожня палиця, вислизнувши з Петрових рук, упала на землю, очі його незмигнуто дивилися вперед, уста були розтулені, на обличчі відбивалося приголомшення, радість, захват. І враз він кинувся на коліна, простягаючи руки, а з вуст його вирвалося:

- Христе ! .. Христе !

І припав головою до землі, неначе цілюючи чийсь стопи. Запала тривала мовчанка, потім у тиші пролунали змішані з риданням слова старця:

- Quo vadis, Domine ?.. (Куди йдеш, Господи !)

...до вух Петра долинув сумний і лагідний голос:

- Якщо ти полишаєш мій народ, то я іду до Риму, аби мене розіп'яли вдруге.

Апостол лежав на землі, обличчям у поросі, без жодного поруху й жодного слова. ... нарешті Петро встав, тремтячими руками підняв палицю

подорожного й мовчки повернув до семи пагорбів міста.» (Сенкевич Генрик, Quo vadis. – Львів: Свічадо, 2007. – с. 523).

Як Апостол Петро повернувся до Риму, щоб «навчати й хрестити тих, що прагнули омитися у воді життя», так і Духовно-Інтелектуальна Еліта Речи-Посполітої – Польщі щорічно повертається до Катині, щоб люди всієї Європи і всього Світу **«віднаходили те, чого нікому донині не міг дати поганський світ, - щастя любові»** (с.524).

Як і Петро, ми всі збагнули, **«що ні кесареві, ні всім його легіонам не здолати живої правди, що ні сльози, ні кров її не заллють і що лиш тепер започатковується її перемога»** (с.524).

Господи упокой Душі Видатних синів і доньок Народу Польщі, Європи і всього Світу ! А ми все життя будемо пам'ятати Леха Качинського і Марію Качинську.

Вічна їм Пам'ять !

Від вченої ради Азовського (Українського) відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності

Заступник голови

д.е.н. Васильєв О.В.